

Jovan Sundečić.

(V spomin 50 letnice njegovega književnega delovanja.)

Ime Sundečićevo je med Jugoslavlani dobro znano. Tudi Slovenci smo se ga spominjali ob raznih prilikah. Tem vrsticam ni namen, da bi podale življenjepis Sundečićev, temveč le malo častitko podajajo slavljencu, bralcem pa nekaj črtic, da ga spoznajo vsaj površno.

Jovan Sundečić je rodom Bošnjak; rodil se je 6. mal. srpana l. 1825. v bosanski vasi Golivjevu. Iz strahu pred Turki ga je oče Pero še prav malega pripeljal v Dalmacijo v Imotski k babici, kjer je hodil tudi v frančiškansko ljudsko šolo. Četudi po rodu grško-razkolne vere je vendar Sundečić prijazen katoličanom, česar se je izvestno navzel že v prvih šolskih naukih. Deček se je jako pridno učil in kazal veliko nadarjenost za umetnosti, zlasti za risanje. Jeseni l. 1842. je prišel

v samostan sv. Arhandjela na reki Krki, kjer se je dobro naučil cerkveno-slovenskega jezika, leta 1843. pa je vstopil v pravoslavno bogoslovnico v Zadru. L. 1848. je napisal in izdal v Zadru pesem: „Ananija in Saffira“, ki je moralne vsebine. Koncem istega leta je dovršil bogoslovne nauke, posvetil

„Dom in svet“ 1898, št. 12.

se duhovskemu stanu svoje (razkolne) cerkve in se oženil. Poslali so ga za kapelana v vas Peroje v Istri, kjer je sestavil zbirko domoljubnih pesmij, pozneje izdanih z naslovom „Srce“ (1850). Kmalu so ga nastavili za župnega upravitelja v Žegorju in potem v Skradinu. V teh službah se mu ni godilo

dobro. L. 1854. ga je imenovala vlada za profesorja v zadarski pravoslavni bogoslovnici in s tem zboljšala njegovo stanje. Od leta 1855. — 1861. je urejal službeni časnik „Glasnik dalmatinski“; med tem časom je tudi izdal zbirko domoljubnih pesmij z imenom: „Niz dragocjenoga bisera“, „Cvijeće“, napisal pesem „Vršidba“ in pa prevédel Alfierijevo tragedijo „Savel“. L. 1863. je jel izdajati list „Zvijezdo“, ki je pa za sedem mesecev zaspal. Istega in naslednjega leta

je uredil „Narodni koledar“. Ta doba je bila zanj srečna in plodovita.

V žalostne razmere je prišel, ko je leta 1863. izgubil bogoslovno profesuro, pa dobil malo župnijo, ki mu ni toliko dajala, da bi bil mogel preživljati svojo družino. Da bi si opomogel, je izdal lirsko-epsko pesem z



Jovan Sundečić.